

# UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 239/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
<b>1. USTALENIE FAKTÓW</b>			
<b><i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i></b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. B.	Czyn polegający na tym, że w dniu 16 kwietnia 2020 r. około godz. 12:00 w ruchu lądowym, na drodze publicznej, ul. (...) w K., kierował samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,94 promila zawartości	

	<p>alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się mając zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem,</p> <p>to jest przestępstwo z art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk</p>	
<p>Czyn polegający na tym, że w dniu 16 kwietnia 2020 r. około godz. 12:15 w ruchu lądowym, na drodze publicznej, ulicach: (...), K.i P. w K. kierował samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,94 promila alkoholu we krwi i pomimo wydawanego kilkakrotnie przez funkcjonariuszy policji z Komendy Powiatowej Policji w H. przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych polecenia zatrzymania pojazdu, nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę drogami publicznymi oraz gruntowymi, przy czym czynu tego dopuścił się mając zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem,</p>		

to jest przestępstwo z art. 178 a § 1 kk w zb. z art. 178 b kk w zw. z art. 31 § 2 kk			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1) prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, 2) niezastosowanie się do polecenia zatrzymania pojazdu, 3) ograniczona w stopniu znacznym zdolność kierowania swoim postępowaniem	sprawozdanie z badania chemicznego krwi	56	
wyjaśnienia oskarżonego A. B.	41-42, 47		
	zeznania świadka J. A.	29-30, 65, 172v-173	
zeznania świadka I. M.	26-27, 173-173v		
zeznania świadka S. K.	173v		
zeznania świadka J. S.	173v-174		
opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna	95-105		
<b>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<b>2. OCena DOWODÓW</b>			
<b>0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>Ustalenia faktyczne były bezsporne co do najistotniejszych kwestii, jeśli chodzi o przypisanie odpowiedzialności karnej. Dotyczyło to zarówno faktu prowadzenia samochodu, jak również stopnia nietrzeźwości kierującego. Oskarżony żadnej z tych okoliczności nie kwestionował. Podobnie rzecz się miała z ustaleniami w zakresie podjętej próby ucieczki oraz niezastosowania się do poleceń niezwłocznego zatrzymania pojazdu.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego korelowały z dowodami o charakterze obiektywnym, w tym wypadku wynikami badania chemicznego krwi, oraz z zeznaniami funkcjonariuszy policji uczestniczących w kontroli, a następnie w pościgu.</p> <p>Do ustalenia poczytalności oskarżonego w chwili czynu posłużono się</p>			

<p>opinią sądowo-psychiatryczną, której wartość dowodowa nie budziła wątpliwości, nie była też kwestionowana przez żadną ze stron.</p>			
<p><b>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p><b>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b></p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zachowanie oskarżonego polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.  Decydując się na kontynuowanie jazdy</p>			

już po zatrzymaniu do kontroli, zrealizował w całości znamiona strony podmiotowej oraz przedmiotowej kolejnego przestępstwa z art. 178 § 1 kk. Z uwagi na niezastosowanie się do polecenia niezwłocznego zatrzymania pojazdu wydawanego przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych przez ścigających do dwoma radiowozami funkcjonariuszy policji, zachowanie to realizowało ponadto znamiona przestępstwa z art. 178 b kk.

Z opisu czynu, a w konsekwencji także z jego kwalifikacji prawnej usunięto stwierdzenia dotyczące narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu podróżującego z oskarżonym syna P. B.. Jak ustalono, choć zachowanie oskarżonego polegające na podjęciu ucieczki oraz sposób jazdy samochodem w jej trakcie stwarzał podwyższone niebezpieczeństwo spowodowania zdarzenia zagrażającego życiu lub zdrowiu pasażera, to jednak w okolicznościach sprawy nie sięgnęło ono w żadnym momencie poziomu odpowiadającego bezpośredniemu zagrożeniu. Innymi słowy, pomimo brawurowej jazdy, niebezpieczeństwo

spowodowania wypadku, do tego obejmującego skutek w postaci utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, nie było na tyle wysokie, aby możliwe było uznanie, że doszło do zrealizowania znamion przestępstwa z art. 160 § 2 kk.

Z uwagi na fakt, że czyn oskarżonego z punktu 3 aktu oskarżenia wyczerpywał znamiona określone w kilku przepisach ustawy, to jest w art. 178 a § 1 kk i w art. 178b kk, zgodnie z art. 11 § 2 kk stanowił on jedno przestępstwo, za które podstawę skazania stanowiły wszystkie zbiegające się przepisy (kumulatywny zbieg przepisów). Podstawę wymiaru kary stanowił natomiast przepis przewidujący karę najsurowszą (art. 11 § 3 kk), to jest w tym wypadku art. 178b kk, przewidujący karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<b>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy jej wymiaru, w tym w szczególności społeczną szkodliwość czynu oraz stopień zawinienia sprawcy. Art. 178 a § 1 kk przewiduje karę grzywny, ograniczenia wolności			



albo pozbawienia wolności do roku. Z kolei art. 178b kk przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Analizowane zdarzenie ocenić należało jako w pełni zawinione i cechujące się wysoką szkodliwością społeczną. Podkreślić przede wszystkim należało, że oskarżony zdecydował się na jazdę, mając pełną świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości. Wyraźnie zatem odróżnić można było tę sytuację od częstych w praktyce sądowej spraw, gdy sprawcy tego rodzaju przestępstw prowadzą pojazdy pod wpływem alkoholu, jednak po upływie znacznego czasu od zakończenia jego spożywania, pozostając w pewnego rodzaju nieświadomości co do rzeczywistego stężenia alkoholu w organizmie, z reguły na skutek przecenienia jego zdolności metabolicznych. W tym wypadku natomiast oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę zarówno z tego, że znajduje się pod działaniem alkoholu, jak i z tego, jaki będzie jego wpływ na organizm. Oskarżony popełnił zatem przestępstwo w sposób na wskroś umyślny, mając do tego świadomość grożących za nie konsekwencji.

Po drugie, z krytyczną oceną musiał się spotkać fakt kierowania przy stężeniu alkoholu we krwi sięgającym blisko 2‰. Tak znaczne stężenie alkoholu, niedalekie już od stanu upojenia alkoholowego, powodować musiało istotne i daleko idące upośledzenie percepcji kierującego, jego możliwości psychoruchowych, a także adekwatnego reagowania na zmieniającą się sytuację ruchową na drodze. Dodatkową nieodpowiedzialnością było w tych warunkach przewożenie małoletniego syna.

Po trzecie, odzwierciedlenie w wymiarze kary musiał znaleźć fakt podjęcia ucieczki z miejsca kontroli, odbywającej się w sposób brawurowy i stwarzający zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

W świetle powyższych okoliczności oczywiste było, że szczególny nacisk położyć należało na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej, ale też nie można było zapominać o jej oddziaływaniu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, czego rezultatem byłoby eliminowanie przekonania o pobłażliwości wymiaru sprawiedliwości wobec sprawców tego rodzaju

przestępstw. W tych okolicznościach za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości, a jednocześnie sprawiedliwą w odczuciu społecznym sąd uznał karę w łącznym wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, co umożliwiło będzie warunkowe zawieszenie jej wykonania. Zważywszy na dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz stwierdzone w opinii sądowo-psychiatrycznej ograniczenia psychiczne w zakresie kontrolowania własnego postępowania, wystarczające do osiągnięcia celów kary było określenie 2-letniego okresu próby, oddanie w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązanie do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Sąd miał przy tym świadomość, że oskarżony w dniu 25.02.2021 r. ponownie prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości (dokumentacja - k. 158-168), co wskazywało, że nie skorygował dotychczas swojego postępowania. Tym niemniej, orzeczona tym wyrokiem kara, a ściślej obawa zarządzenia jej wykonania, winna stanowić dostateczny bodziec do powstrzymania się od kolejnego wejścia w konflikt z prawem. Nadzór nad przebiegiem okresu próby oraz weryfikacja

poczynionych tu założeń i prognoz powierzony został kuratorowi sądowemu.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Środek karny ustanowiony w art. 42 § 2 kk polega na obligatoryjnym orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub ucieczki z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Jak podkreśla się w literaturze, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów pełni rolę prewencyjną i ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji. Środkiem do osiągnięcia powyższego celu jest w tym wypadku wyeliminowanie z grona uczestników ruchu osób, które swoim dotychczasowym zachowaniem – w niniejszej sprawie popełnieniem przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości – dały podstawy, aby sądzić, że nie dają wystarczającej rękojmi bezpiecznego

uczestnictwa w ruchu.  
Rolą sądu jest określenie długości trwania zakazu przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy.

Konieczne było przy tym orzeczenie zakazu dwukrotnie, to jest za czyn z punktu 1) oraz za czyn z punktu 2).

Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178 b kk.

Na podstawie art. 90 § 2 kk orzeczono łączny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Zważywszy na uwypuklone już powyżej okoliczności popełnienia czynu, zakaz w tym wymiarze wydaje się być współmierny do stopnia jego społecznej szkodliwości.

Na podstawie art. 43a § 2 kk również dwukrotnie (odrębnie za czyn z punktu 1) i z punktu 3) orzeczono wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie po 5.000 (pięciu tysięcy) złotych. Świadczenie to, co najmniej w tej kwocie, jest orzekane obligatoryjnie w razie skazania sprawcy

<p>przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. W przeciwieństwie do środków karnych nie jest jednak przewidziana możliwość orzeczenia łącznego orzeczenia świadczenia.</p>			
<p>5. <b><i>1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</i></b></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p><b><i>1.6. inne zagadnienia</i></b></p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Na poczet łącznego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16.04.2020 r.</p>			
<p><b><i>7. KOszty procesu</i></b></p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		

VI.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk oskarżonego z uwagi na sytuację majątkową zwolniono od kosztów sądowych.	
6. <i>1Podpis</i>		